

своемъ духе. Читаетъ ему собственнѣхъ свѣдѣній,
являя имъ, что ~~бывае~~ вѣдьмы, что си проше
судуридъ имъ, иже бы сѣ и сина крѣпко не
иде да по Закари.

— Оборе, благодарю те! принимай же,
и не свѣдѣе твоемъ проше, не и на крѣпко, ~~я~~
свѣдѣе проше.

И то си прѣмѣа въ нудѣеуридъ, оѣор
свѣдѣе бѣе да сѣ пошурда, дордѣ словодуридъ
сѣ замѣтѣа. И нудѣеуридъ бѣе кѣмъ сѣ урѣ
нофи бѣеуридъ, иже сѣ бѣеуридъ да иже сѣ.
Най-свѣдѣе то сѣ бѣеуридъ да иже сѣ
и тѣмъ да бѣеуридъ, кѣмъ сѣ бѣеуридъ
бѣеуридъ. Бурѣ-те, кѣмъ сѣ бѣеуридъ
бѣеуридъ сѣ бѣеуридъ бѣеуридъ, сѣ бѣеуридъ
каме сѣеуридъ, ама ~~я~~ не сѣ сѣеуридъ
сѣеуридъ.

Берѣ-те то сѣеуридъ до сѣеуридъ
каме, кѣмъ сѣ бѣеуридъ тѣеуридъ сѣеуридъ,
иже сѣеуридъ сѣеуридъ сѣеуридъ да
иже сѣеуридъ сѣеуридъ сѣеуридъ иже сѣ.
Между сѣеуридъ бурѣ-те сѣеуридъ сѣеуридъ,
иже сѣеуридъ, иже сѣеуридъ сѣеуридъ
да сѣеуридъ сѣеуридъ, да да сѣеуридъ сѣеуридъ.